

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

En meget, meget beskeden skærpelse. Jeg må gentage: Den skat, man betaler, ligger altså nede omkring 30 pct. af en sådan fratrædelsesgodtgørelse.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt takke de partier, der har været med til at bringe lovforslaget her frem til anden behandling i den form, som det har nu. Det er i sagens natur de to regeringspartier, det er SF, det er Enhedslisten, og det er CD. Deri ligger så også en tak for, at de partier ikke kun er parat til at påtage sig et medansvar for det, der er lempelser, men også parat til at påtage sig et ansvar for en samlet finansiering.

Når man har lyttet til debatten her i dag, kunne man jo godt få det indtryk, at summen af de ændringer, der er lagt op til her, ville være en skærpelse. Det er det modsatte, der er tilfældet.

Når det her forslag forhåbentlig inden ugens udgang bliver vedtaget ved andenbehandling, så betyder det faktisk, at vi får små hundrede millioner kroner mindre i kassen med de ændringer, der samlet er i lovforslaget, fordi det i forhold til forskellige grupper af lønmodtagere betyder en samlet set større lempelse end dér, hvor vi henter et vist bidrag til finansieringen.

Så tror jeg såmænd også, at der er en lille principiel uenighed, som måske ikke mindst kom til udtryk i forhold til det, som hr. Fleming Kofod-Svendsen sagde her til sidst. Jeg er jo enig i, at mennesker, der får en urimelig afskedigelse, og som dermed også bliver berettiget til en erstatning, skal have en ordentlig behandling. Men det store gode principielle spørgsmål er jo: Er det en sag mellem arbejdsgiveren og den ansatte, eller er det noget, som alle vi andre skal blandes ind i, ved at vi laver specielle skatteregler for det.

Vi har i det flertal, der står bag lovforslaget, valgt at fastholde et bundfradrag, så de første 8.000 kr. er skattefri, og først den del, der ligger ud over 8.000 kr. ved en fratrædelsesgodtgørelse, beskattes på normal vis. Det mener jeg er en rimelig balance i det her forslag, men det er ikke specielt, at to organisationer, en arbejdsgiver- og en lønmodtagerorganisation, kan møde op med hinanden i hånden og bede om at få en lempelse, der betyder, at de to parter ikke selv skal finde ud af at betale for det, de gerne vil have. Det er altså ikke noget specielt særegent.

Jeg tror, at vi, der har været i huset her i ganske mange år, har oplevet det ganske mange gange.

Den anden diskussion, der har været, har været diskussionen om de forskellige elementer, der er i lovforslaget. Der er både en række tekniske elementer, der hænger sammen, og der er en politisk sammenhæng. Altså, det ville ikke være forsvarligt at komme til Folketinget med så massive lettelser, der kostede så store summer, hvis ikke også regeringen i samme forbindelse anviste en dækning, og hvis ikke der var en parathed i Folketinget til også at bære en finansiering igennem.

Derudover er der en direkte sammenhæng i måden, forslaget er skruet sammen på, og de skærper, der ligger i forhold til de gamle, meget lempelige regler omkring fratrædelsesgodtgørelser, hvor vi så i stedet for fritager uddannelse, efteruddannelse, også uddannelser, og hvad man nu ellers kan bidrage med omkring fratræden og afskedigelse, og gør det fuldstændig skattefrit. Og deri ligger jo også et meget stærkt signal til arbejdsmarkedets parter om, at man måske i stedet for altid at tænke i en check, når man stopper, så langt mere tænker i, hvordan aftalerne kan baseres på, hvordan man kan hjælpe den pågældende medarbejder videre igennem uddannelse, igennem efteruddannelse, gennem at sørge for, at de kvalifikationer, som den pågældende skal bruge, er opdateret, er i forhold til de job, som efterspørges og udbydes, og dermed ad den vej hjælpe den pågældende medarbejder videre. Og derfor er der den helt klare sammenhæng.

Derudover så er der faktisk en sammenhæng imellem en række af de ting, der sker på uddannelsessiden og noget af det, der ligger på diæterne. Det er ganske store forbedringer, der ligger. Vi er inde og røre ved nogle af de samme paragraffer, og derfor er der både en teknisk og bestemt også en politisk sammenhæng. Jeg kan da godt forstå, at partier, der er modstandere af at stemme for betalingen, gerne vil stemme for det, der er lettelser. Jeg synes da, det er et legitimt politisk ønske, at man gerne vil bestille varen, men at man ikke ønsker at betale regningen. O.k., det er så det, Venstre og De Konservative gør ret konsekvent.

Jeg vil bare sige, at jeg kan ikke se, at det er den måde, vi får dansk økonomi og arbejdet i Folketinget til at hænge sammen, og derfor mener jeg også, at den måde, som det her lovforslag er sammensat på, er på en helt igennem ordentlig og forsvarlig måde og inden for de ram-